

MĒS AUGAM!

Šķiet, ka tikai vakar mūsu mazulis mūs aplaimoja ar savu pirmo smaidu, spēra pirmos soļus, teica pirmos vārdus. Bet šodien viņš jau ir pilnībā patstāvīgs mazs cilvēciņš, kas prot domāt, pārdzīvot, just līdzī, mīlēt, žēlot, redzēt visu skaisto, izjust prieku.

Būtu kļūdaini uzskatīt, ka trešais gads ir visai viegls periods bērna attīstībā un audzināšanā, tāpēc, ka bērns nu ir kļuvis lielāks, pieaugušāks, un tāpat - vecākiem būs mazliet vieglāk ar viņu visu sarunāt. Vecākiem jāapzinās šī brīnumainā perioda īpatnības - perioda augstos sasniegumus un arī nepaklausību. Šajā periodā bērniņš aug kā personība. Mazajam ir nepieciešams, lai ar viņu rēķinātos, kā ar līdzvērtīgu. Viņā briest vēlme realizēt savu "es" praktiskā patstāvībā.

Vecākiem jābūt sagatavotiem gan iespējamiem prieka uzplūdiem, gan arī sarūgtinājumiem šajā dzīves posmā. Šis dzīves gads skaitās pārejas etaps bērna attīstībā - trešā gada beigās mazais taču kļūst par mazu pirmsskolnieku. Tai pat laikā šī etapa sākumā viņam vēl piemīt visas agrās bērnības pazīmes. Tomēr vecāki nedrīkst bērnam atņemt spēcīgās patstāvības sajūtu, darot visu viņa vietā, katru reizi atzīmējot, ka viņš taču ir vēl maziņš, ka viņam tas viss vēl tik labi nepadodas, vajag būt ļoti uzmanīgiem attieksmē pret bērna jaunajām interesēm un paskaidrot viņam visu, ko viņš vēlas zināt. Bērna emocijas ir jāņem vērā.

Psiholoģiskais portrets 3 gadus vecam bērnam

Ar ko tad trešais dzīves gads ir tik interesants un brīnišķīgs? Šajā laikā notiek dabīgs lūzums attiecībās ar apkārtējiem, kas mijas ar aktīvām bērna darbībām, kuram nu ir pašam savas vēlmes un nolūki, kas varētu nesakrist ar pieaugušo iecerēm. Mazais ir piesaistīts pie mammas (tēta, vecmāmiņas utt.) un uztver šo cilvēku, kā cilvēku, no kura mācīties uzvedības un attiecību veidošanas pamatus.

Kopā ar to nāk arī paša iespējas, un sasniegumi, kurus vēlas demonstrēt arī pieaugušajam, bez piekrišanas, kuru vecāki neuzskata par vajadzīgu bērnam dot. Tāpat, vecākiem jāiemācās ar mazo kontaktēties jaunā attiecību līmenī: pašiem paliekot, protams, par augstāko piemēru bērnam, bet delikāti jāattiecas pret viņa jūtām, pašcieņu, jādod bērnam izvēles iespēju, nenomācot interesi par tādu vai šādu nodarbi. Jāiemācās ar mazo sadzīvot, dažreiz bērnam tā kā piekāpjoties, normas robežās, protams. Dot pēc iespējas vairāk viņam iespējas izpausties savā aktivitātē un individualitātē, pakāpeniski pagriežot interesi tajā virzienā, kas mazajam ir visnepieciešamākā, no vecāku viedokļa puses.

Spēļu garā, un pēc tam arī jaunu darbību garā (zīmēšana, darbošanās ar plastilīnu, konstruktoriem, dziedāšana, dejošana utt.) notiek tālākā attīstība psihiskajos procesos - atmiņā, runā, domāšanā, jaunās iegribās un interesēs. Trešais dzīves gads ir īpaši aktīvi apveltīts ar sociālām kultūras vērtībām - cilvēka domāšanas kultūra, saskarsme, runas attīstība.

Lai Jums kopā ar saviem bērniem interesanta ikdiena!